Woensdag, 18 November 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3757

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
f 1.50 per maand [Aruba *f* 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers *f* 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 10—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Parachutisten over Tunis.

Rommel heeft een „laatste kans" in Tunis.

Spanje aan het mobiliseren?

„Regeling met Darlan is tijdelijk", zegt Roosevelt.

BRITSE VALSCHERM-TROEPEN IN TUNIS.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Officieel wordt bekend gemaakt, dat Britse valscherm-troepen diep in Tunis opereerden na door Noordamerikaanse transportvliegtuigen te zijn neergelaten om de weg schoon te vegen voor de oprukkende strijdkrachten van den Britsen Generaal Anderson. Onder de strijdkrachten van Anderson bevonden zich het ervaren 1e Britse leger en mobiele Noordamerikaanse colonnes.

Kalmte heerste te Oran en Algiers waar de Fransen, Noordamerikanen en Britten koortsachtig werken om de oorlogsmaterialen zo snel mogelijk in Oostelijke richting door te zenden (Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 17.11).

DE GEALLIEERDEN RUKKEN VOORT IN NOORD-AFRIKA.

Geallieerde parachutisten dreven omlaag op Tunis in de afgelopen nacht om vliegvelden en andere strategische objecten in te palmen, terwijl de twee Geallieerde legers op een afstand van ongeveer 1500 kilometer naar elkaar toe voortrukten over Noord-Afrika om de reeds gehavende strijdkrachten van Rommel volledig te verdrijven.

Men meldt, dat Rommel zelf zich thans in Tunis bevindt om een „laatste kans" te benutten de Geallieerde opmars te stremmen en een deel van Noord-Afrika voor de as te behouden. Een bericht van het vooruitgeschoven Geallieerde hoofdkwartier in Noord-Afrika zeide, dat Rommel „een wanhopige poging doet om de as-strijdkrachten te organiseren" in Tunis om daar het 1ste Britse leger en de Noordamerikaanse strijdkrachten, die Tunis uit Algerië binnentrekken, te kunnen tegenhouden. Een ander bericht zeide, dat Noordamerikaanse parachutisten in groten getale in een tijdsperiode van 40 seconden werden neergelaten op een Algerijns vliegveld nabij een kleine stad aan de Tunische grens. Het is dezelfde groep, die per parachute neerdaalde op Oran in de eerste phasen van de landingen aldaar.

Zij landden per parachute omdat de verbindingen tussen de stad en de kuststrook niet goed zijn. Zij werden naar hun doel gevoerd in Noordamerikaanse transport-vliegtuigen, welke soms op minder dan 100 voet hoogte over de bergtoppen vlogen vanwege de wolken-formaties. Geen vijandelijke vliegtuigen werden volgens het bericht waargenomen.

Ver over de Libyse woestijn maakt het 8ste Britse leger voortgang in het spoor van zijn overwinning op Rommel in Egypte. Men naderde Benghazi en klaarblijkelijk een nieuwe slag met de overblijfselen van zijn uiteengeslagen Egyptische strijdkrachten in de buurt van El Agheila op ongeveer 650 kilometer ten Oosten van Tripoli. Britse waarnemers gaven uitdrukking aan hun mening, dat een botsing tussen de Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten, die van Algerië kwamen en de asstrijdkrachten die zijn ingescheept rond Bizerte en Tunis, onvermijdelijk was. Dezelfde kringen zeiden, dat het Afrika Corps, dat in Egypte verslagen werd, waarschijnlijk stellingen gereedmaakte om opnieuw stand te houen bij El Agheila in Lybye.

Reusachtige Noordamerikaanse transportvliegtuigen droegen de parachute-troepen diep in Tunis. De parachutisten, die meestal Londenaars houden zijn, berichtten, dat zij hun objecten bereikten zonder weerstand te hebben ondervonden.

Het Hoofdkwartier van Generaal Eisenhower bleef zwijgen over de voorbereidingen in Tunis, doch uitgebreide berichten van de as gaven te kennen, dat gecombineerde Geallieerde strijdkrachten zowel in het Noorden als in het Zuiden van Tunis opereren.

De Britse en Noordamerikaanse strijdkrachten zouden alzo gelijktijdig oprukken voor een botsing met de — naar schatting — 10.000 Duitsers in het gebied van Bizerte en Tunis en voor een omsingeling in het Zuiden, welke de weg naar Libye zou doorsnijden. Dit zou bij Gabes kunnen geschieden, waardoor de asstrijdkrachten zouden worden verdeeld. Naar men zegt rukt deze Zuidelijke colonne op van Tebessa in het Westen van Algerië in de richting van Gafsa in Tunis. Gafsa is een kleine militaire buitenpost op minder dan 160 kilometer ten Noord-Westen van Gabes, dat ook per spoorlijn verbonden is met de Tunische haven Sfax. Het Britse agentschap zeide, dat sommige parachutisten „dicht bij de belangrijke stad Tunis landden en zich snel naar het Oosten voortbewegen om belangrijke verkenningen te doen."

Naar men meldt hoopt de Duitse luchtmacht zich op Sicilië, Sardinië, Zuid-Italië en Creta. De beste Britse schattingen zijn, dat rond 1000 Duitse vliegtuigen zich thans in deze gebieden bevinden behalve nog de Italiaanse toestellen. Ontzaggelijke luchtgevechten zullen waarschijnlijk ontstaan om de beheersing over de Middellandse Zee. De berichten hielden aan over botsingen tussen vooruitgeschoven Franse patrouilles en Duitse verkenningsgroepen, die uit Bizerte opereren. Volgens het Geallieerde hoofdkwartier zouden de Franse patrouilles de Duitsers niet hebben bestreden. Een radiobericht van Algiers zeide echter, dat de Duitse patrouilles in schermutselingen werden teruggedreven. Uit de diepe stilte welke de Geallieerde operaties omringt, kwamen definitieve tekenen, dat een grote slag op het punt staat te beginnen (Londen, (AP) 18.11).

GEALLIEERDEN RUKKEN NAAR GABES OP.

Britse berichten zeiden, dat volgens het Vichy-nieuwsagentschap de Anglo-Amerikaanse strijdkrachten in de richtin van Gabes in het Zuiden van Tunis oprukken. Men gelooft, dat zij opereren vanuit Tebessa aan het einde van de spoorlijn van Bone. Gabes ligt op 160 kilometer van de Tripolitaanse grens. Een ander doel van de Geallieerden is waarschijnlijk Gafsa op ongeveer 175 kilometer ten Westen van Sfax (Londen, (AP) 17.11).

FRANSEN IN BOTSING MET GEALLIEERDEN?

De radio van Parijs zeide, dat de Franse koloniale troepen, die met de As samenwerken, met de Geallieerde strijdkrachten in botsing zijn gekomen in het Zuiden van Tunis (Londen, (AP) 18.11).

UITLEG GEVRAAGD OMTRENT DE POSITIE VAN DARLAN.

De eis voor een vollediger verklaring omtrent de regelingen die door den Noordamerikaansen Generaal Eisenhower met Jean F. Darlan tot stand zijn gebracht, merkte de opening van de algemene debatten in het Britse Lagerhuis. Met de verklaring, dat „de vreemde verschijning van Admiraal Darlan op het toneel" aan de succesrijke Noordafrikaanse campagne „een sinistere zijde" heeft gegeven, zeide het Labour-lid Sir Percy Harris, dat „zulks een nogal bittere pil is geweest voor degenen, die eerlijk stonden tegenover de zaak van Frankrijk onder het leiderschap van Generaal De Gaulle. De eis werd gesteld, nadat de afgevaardigde van den Premier, Clement Attlee, aan het Lagerhuis had medegedeeld, dat er regelingen waren getroffen met den vroegeren Vichy-minister van Defensie, die thans met de Noordamerikanen in Afrika samenwerkt „met het oog op de onmiddellijke militaire situatie in Noord-Afrika.

Harris stond er op, dat de Regering een verdere uiteenzetting zou geven, dat Darlan de Britse zaak niet kan schaden, ondanks een vroegere verklaring van Attlee, dat er op het ogenblik niets meer over deze aangelegenheid gezegd kon worden. Attlee zeide, dat hij een volledige uiteenzetting over de positie van Darlan zal overlaten aan Churchill.

Kringen van de Strijdende Fransen deeden mede, dat pogingen in het werk worden gesteld, om alle Fransen, die tegen de Vichy-Regering zijn, onder een leiderschap bijeen te brengen en aldus te werken voor de Geallieerde overwinning. Men legde er tevens de nadruk op, dat het Generaal De Gaulle geheel onverschillig is, wie die leider zou zijn, met dien verstande, dat hij uitgesproken anti-As is. Zowel de Britse Omroepmaatschappij (B.B.C.) als het Noordamerikaanse oorlogsinlichtingenbureau lieten deze verklaring van De Gaulle op de voorgrond treden. De meeste Londense ochtendbladen gaven als hun mening te kennen, dat de erkenning van Darlan slechts van tijdelijke aard is (Londen, (AP) 17.11).

EEN VERKLARING VAN ROOSEVELT.

President Roosevelt zeide in een formele verklaring, dat de politieke regeling met de Fransen in Noord-Afrika slechts een tijdelijke maatregel is, welke wordt gerechtvaardigd door de drang van de strijd.

Roosevelt zeide, dat de tijdelijke regeling met Darlan gerechtvaardigd is omdat daardoor Noordamerikaanse, Britse en Franse levens gespaard worden en ook omdat het daardoor niet nodig is „opruimings-operaties" uit te voeren in Algerië en Marokko, die de aanval op Tunis „en naar wij hopen ook op Tripoli" zouden vertragen.

Roosevelt behandelde de verklaring op zijn persconferentie en zeide volkomen het gevoelen in de Verenigde Staten, in Groot Brittannië en in al de Verenigde Landen te begrijpen, dat met het oog op de geschiedenis van de laatste twee jaren „geen blijvende regeling moet worden getroffen met Admiraal Darlan" (Washington, (AP) 17.11).

DE BRITSE ACHTERVOLGING IN NOORD-AFRIKA VERTRAAGD.

Volgens Britse militaire bronnen zijn de overblijfselen van Erwin Rommels leger, dat terugvalt naar het Westen van Libye, erin geslaagd de achtervolging van het 8e Britse leger te vertragen en te beletten, dat Generaal Montgomery de genadeslag zou toebrengen. Men zeide, dat de vertragende nazieacties bestonden in korte gevechten van de achterhoede en het uitstrooien van mijnen. Men zeide voorts, dat het thans onmogelijk is vast te stellen, waar de hoofdmacht van de As geconcentreerd is. De Britten zeiden, dat men geen inlichtingen heeft, waar Rommel thans uithangt (Londen, (AP) 17.11).

DE AS-STRIJDKRACHTEN VALLEN BIJ DERNA TERUG.

Van de Italiaanse radio: Het communiqué van het Italiaanse Hoofdcommando deelde mede, dat gisteren hevige gevechten hebben gewoed tussen Derna en Benghazi, terwijl de As-strijdkrachten terugvallen langs Cyrenaica. Men zeide, dat een Italiaanse duikboot „is doorgebroken in de rede van Bone en met kanonvuur een groot vijandelijk koopvaardijschip ernstig beschadigd heeft" (Rome, (AP) 17.11).

DUITSERS VUREN OP ITALIAANSE VISSERS.

De Britse radio zeide, dat de Duitse garnizoens op Sicilië, die zenuwachtig zijn door het vooruitzicht van Britse en Noordamerikaanse aanvallen, twee dagen geleden gevuurd hebben op 27 Italiaanse vissers, die tengevolge daarvan gedood werden (New York, (AP) 18.11).

Het nieuws van vandaag.

Berichten van de As zeiden, dat Britse en Noordamerikaanse gemotoriseerde eenheden het Zuidelijke grensgebied van Tunis hebben bereikt. Hierdoor werd te kennen gegeven, dat de Geallieerden in twee grote colonnes oprukken, waarvan een het zal opnemen tegen de troepen van de As, die rond Bizerte en Tunis gelegerd zijn, en waarvan de andere een wig zal drijven tussen de As-strijdkrachten in het Franse protectoraat en Libye. Officieel wordt gemeld, dat de Geallieerden valscherm-troepen gebruiken bij hun opmars en dat deze reeds enkele strategische punten bezet hebben. De Zuidelijke aanval schijnt te gaan in de richting van Gabes waar Tunis vrijwel in tweeën gedeeld wordt door het grote meer Sjott el Djerid. Het is mogelijk, dat de Geallieerden van hier uit in Noordelijke richting zwenken om de havenstad Sfax te nemen en de troepen van Erwin Rommel — die zich blijkbaar thans in Tunis bevindt — in een klem te vangen (blz. 1).

De strijdkrachten van het 8e Britse leger namen Derna en El Machili, waarna zij de achtervolging van het Afrika Corps in de richting van Benghazi voortzetten. Gisteren bevonden zij zich binnen een afstand van 100 kilometer van deze Libyse haven. Hier voerde de As blijkbaar troepen aan, omdat 6 transportvliegtuigen er op de grond werden vernietigd en schuiten in de haven door de Raf-vliegtuigen werden aangevallen (blz. 1).

Generaal Alexander zeide op een persconferentie te Caïro, dat de Duitsers bij El Agheila waarschijnlijk zullen pogen stand te houden, omdat zij daar krachtige defensiestellingen hebben. De Generaal beschouwt de strijd nog niet als voorbij. Uit de Balkan komen intussen berichten, volgens welke de Duitsers troepen aanvoeren in Hellas en ook een belangrijke luchtmacht concentreren in het Middellandse Zeegebied. Sommige berichten zeggen, dat tot 40 Duitse divisies van het Russisch front zijn weggehaald, waarschijnlijk om te trachten Turkije te dwingen... [sic: zie tekst]

Onbevestigde berichten doen dan nog de ronde, dat Spanje mobiliseert om zijn neutraliteit te beschermen. Madrid zelf zwijgt hierover als het graf (blz. 3).

Over de onderhandelingen met Darlan in Frans Noord-Afrika deelde President Roosevelt mede, dat regelingen van tijdelijke aard worden getroffen, waardoor Noordamerikaanse, Britse en Franse levens kunnen worden gespaard en tijd kan worden, gewonnen voor de opmars tegen Rommel (blz. 3).

Op blz. 4 behandelt Dr. Jacobus van der Veldt O.F.M. de quaestie of het gewenst is nu het Nederlands Gezantschap bij het Vaticaan te herstellen.

Vliegende Forten en Liberators vallen St. Nazaire aan.

Weer 15 Nederlanders ter dood veroordeeld.

Mevr. Roosevelt in Washington terug.

ALEXANDER OVER DE DUIKBOTENOORLOG.

In een redevoering zeide A. V. Alexander, de Eerste Lord der Britse Admiraliteit, dat de duikbotenoorlog „ons grootste probleem" is. Hieraan voegde hij toe: „Maar tot nu toe hebben wij onze vervoerwegen over de Oceaan kunnen behouden". Hij zeide, dat de As zich „in grote mate toelegt op deze aanvalsvorm en in staat is grote aanvallen te doen op onze handel en onze scheepvaart". Alexander waarschuwde, dat het niet goed zou zijn — „omdat wij de laatste drie weken zulke grote successen hebben geboekt" — om aan te nemen dat er niet nog grote kommernissen voor dit land zullen zijn (Londen, (AP) 17.11).

EEN MILITAIRE MISSIE VAN DAKAR.

Radio-luisteraars in Monrovia (Liberia) hoorden in een uitzending uit Vichy, dat een militaire missie van Dakar op weg is naar Noord-Afrika, dat thans onder Britse en Noordamerikaanse bezetting is. Britse overheden in West-Afrika legden dit bericht uit als willende zeggen, dat onderhandelingen voor een vredelievende capitulatie van Dakar voor de Verenigde Landen onderweg is (Monrovia, Liberia, (AP) 17.11).

„BIZERTE IN HANDEN VAN DE AS".

De radio van Berlijn, welke een bericht van het DNB noemde, zeide, dat — naar vernomen wordt — Bizerte in handen van de As is. De betekenis van dit bericht is niet duidelijk, aangezien reeds enkele dagen geleden gemeld werd, dat zich troepen van de As in Bizerte bevonden (Londen, (AP) 17.11).

AANVAL OP SAINT NAZAIRE.

Een gezamenlijk communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart en het Hoofdkwartier van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht zeide:

„Vliegende Forten (B-17's) en Liberators (B-24's) van het Bommenwerperscommando der Noordamerikaanse leger-luchtmacht, gesteund door gevechtsvliegtuigen van de Royal Air Force, vielen de Duitse duikboten-basis te Saint Nazaire in de namiddag aan. Vele ontploffingen werden waargenomen op het doel. Enige weerstand van vijandelijke gevechtsvliegtuigen werd ondervonden nabij het doelgebied en 6 vijandelijke vliegtuigen werden vernield. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 17.11).

KOMT ER EEN NIEUWE DUITSE AANVAL OP HET MIDDEN-OOSTEN?

Robert Bunelle seint uit Londen:

Bekwame buitenlandse militaire en diplomatieke kringen zeiden, dat berichten uit Duitsland en de onderworpen landen te kennen geven, dat Hitler een nieuwe poging voorbereidt om van de Balkan uit een aanval te doen op het Midden-Oosten en Suez in de hoop hiermede de Noordamerikaanse en Britse campagne in Noord-Afrika te kunnen tegengaan.

Deze kringen zeiden, dat volgens de best beschikbare inlichtingen de nazies meer dan 40 divisies hebben weggehaald of weghalen van het Russisch front. Hieronder zouden 16 pantserdivisies behoren.

Sommige werden naar het Westen gebracht om uit te rusten en te worden gereorganiseerd na ernstig door de Sovjets gekneusd te zijn, doch de grote hoop wordt in de Balkan en vooral in Hellas samengebracht voor een „grote actie" in het Oostelijk deel van de Middellandse Zee. De zegslieden zeiden, dat dit een der redenen is voor de verslapte Duitse opmars in Rusland, waar de nazies thans defensielinies opwerpen ten Westen van de Don.

Behalve hun eigen inlichtingen te verschaffen wezen deze kringen op de berichten van de Associated Press uit Turkije, waaronder het bericht, dat de Duitsers Bulgaarse arbeidskrachten gebruiken om nieuwe vliegvelden in Hellas aan te leggen nabij de Turkse grens.

Hieraan voegden zij toe grote betekenis te hechten aan Hitlers opdracht om Tunis te houden en de aanwijzingen, dat het Afrika Corps spoedig zal trachten stand te houden. Deze zouden volgens hen zijn veroorzaakt door het verlangen van den Führer om een vertragende actie te vormen en mogelijk om de Middellandse Zee te halveren bij de Straat van Sicilië in voorbereiding van een campagne in het Oosten. Men wees erop, dat deze campagne altijd op het plan van Hitler gestaan heeft en het oorspronkelijk was ontworpen als een arm van de nijptang met Erwin Rommel als de andere. Met het oog op Rommels nederlaag is de keus slechts om een aanval te doen, welke mogelijk door Cyprus en Syrië zal gaan.

Turkse kringen zeiden, dat de laatste tijd concentraties plaats vonden van glijders, valscherm-troepen en vliegtuigen op Creta en de Helleense eilanden. Verder zeide men van mening te zijn, dat Maarschalk Siegmund List het bevel heeft over de concentraties in de Balkan.

Hitlers bedoeling is nog steeds om de Geallieerde landbrug in het Midden-Oosten te vernietigen. De zegslieden zeiden, dat hij misschien zelfs hoopt Egypte op deze wijze binnen te treden, waarbij hij Alexander in de rug neemt als deel van een grote nieuwe nijptangbeweging, waarbij de invasie van Spanje ook van pas zal moeten komen.

Zij zeiden van de hoogste autoriteit vernomen te hebben, dat Turkije zich wel bewust is van de gevaren, die boven zijn gebied hangen in Hitlers plan.

De zegslieden zeiden vernomen te hebben, dat de Duitse legerleiders gekant zijn tegen Hitlers plan op grond, dat zij gebrek hebben aan voldoende kracht om het thans uit te voeren (Londen, (AP) 17.11).

MEVROUW ROOSEVELT TERUG IN DE V.S.

Mevrouw Eleanor Roosevelt keerde in Washington terug van haar reis naar Groot Brittannië. Zij kwam in de morgen aan en werd verwelkomd door den President. Mevrouw Roosevelt is op 21 October uit de Verenigde Staten vertrokken naar Groot Brittannië, alwaar zij de gast is geweest van den Britsen Koning en Koningin. Ook bezocht zij vele oorlogsfabrieken en Noordamerikaanse kampen in Groot Brittannië (Washington, (AP) 17.11).

Curaçao.

HET NAZIEN DER GOUVERNEMENTS-ADMINISTRATIE.

Morgen wordt uit New York verwacht de Heer Keller, die voor de Buitengewone Algemene Rekenkamer te Londen de Gouvernements-Administratie zal nagaan. Reeds bevindt zich op Curaçao de Heer Kruidenier uit Londen, die eveneens met dit werk belast is.

BEPERKINGEN IN LUCHTPOST-CORRESPONDENTIE.

De Postdirecteur schrijft ons:
Van de Noordamerikaanse Postadministratie werd de mededeling ontvangen, dat tengevolge van de huidige tijdsomstandigheden het nodig is zekere beperkingen te stellen op de luchtpostcorrespondentie met bestemming naar andere landen, buiten de Verenigde Staten van Noord Amerika, dan Mexico, Middel en Zuid Amerika, de Westindische eilanden en andere eilanden in het Caraïbische gebied, Alaska, Canada en New Foundland.

In verband hiermede is bepaald, dat brieven bestemd voor landen in Europa, Afrika, Azië en de Hawaii eilanden slechts aangenomen kunnen worden in hun gewone briefvorm en niet meer mogen wegen dan 50 gram per brief. Het vervoer per luchtpost van pakjes, inhoudende koopwaar drukwerken e.d. bestemd voor gemelde landen is uitgesloten.

Deze beperkingen zijn nodig teneinde met de beperkte faciliteiten het vervoer van een zo groot mogelijk aantal brieven mogelijk te maken.

EEN FEESTJE VOOR DE ZEELIEDEN.

In het Katholieke Zeemanshuis.

Hedenavond om 20 uur zullen de „Dutch Serenaders" weder optreden in het Katholieke Zeemanshuis aan de Klipstraat. Alle zeelieden van de Koopvaardij en de Marine worden uitgenodigd om dit feest mede te vieren. Burgers worden slechts toegelaten op vertoon van een kaart, die verkrijgbaar is bij den Secretaris van het Apostolaat ter Zee en bij den Beheerder van het Katholieke Zeemanshuis.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Curaçaose Postzegel Vereniging: Op Dinsdag, 24 November, om 20 uur wordt er een gewone ledenvergadering gehouden in het Repetitielocaal te Emmastad.

OVER DE KOP GESLAGEN.

Maandagavond sloeg op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, ter hoogte van Villa Real, een personenauto over de kop, tengevolge waarvan de auto grote materiële schade opliep. Ook het telefoonnet werd gestoord.

De bestuurder, die in kennelijke staat van dronkenschap verkeerde, en vermoedelijk te hard gereden heeft, verklaarde door een tegenligger verblind te zijn. De verkeerspolitie stelt een onderzoek in.

C.P.I.M. WENST NIEUWE WEGEN TE BEWANDELEN.

Oprichting van de afdeling Arbeids- en Sociale Zaken.

De Directeur van de C.P.I.M., Ingenieur Jan Noorduyn, zond de volgende circulaire toe aan al degenen, die bij deze Maatschappij werkzaam zijn.

„Iedere oorlog — en zeker iedere moderne oorlog — brengt veranderingen teweeg, niet het minst op sociaal en economisch gebied. Ook na deze oorlog zal een volledige heroriëntering noodzakelijk zijn en zullen alle krachten moeten worden ingespannen om een chaos te voorkomen.

De wereld zal zich voor alles-omvattende vraagstukken geplaatst zien, zoals: de wederopbouw van al wat vernield is, de ontwrichting op het gebied van handel en verkeer, de gewijzigde internationale verhoudingen, de aanpassing van de oorlogsindustrieën aan de vredestoestand, dus het probleem om het productie-apparaat weder dienstbaar te maken aan het fabriceren van nodige en nuttige zaken, de demobilisatie der millioenen-legers, de voorziening van voedsel en grondstoffen van de uitgemergelde landen, de geestelijke ontreddering door de oorlogsjaren teweeg gebracht enz., enz.

Grote veranderingen zullen zich voltrekken en hij, die meent, dat hij na de oorlog kan voortleven in een wereld, zoals hij vóór de oorlog kende, komt zeker bedrogen uit. Wie niet medegroeit met zijn tijd en zich niet geestelijk afstemt op de veranderingen, die na deze oorlog onherroepelijk komen, staat straks vreemd tegenover een nieuwe wereld.

Reeds thans zien wij, hoe in de samenleving verhoudingen zich grondig wijzigen, hoe er een geest groeiende is van samenwerking en aaneensluiting, hoe verschillen, die mensen en bevolkingsgroepen vroeger verdeeld hielden in een individuele strijd om het bestaan, genivelleerd worden.

Dit alles is nog in een stadium van evolutie, maar wij zien, dat het komt en wij zullen er klaar voor moeten zijn.

Na de oorlog zullen nieuwe verhoudingen zich stabiliseren. Er kan een betere wereld uit groeien, indien personen en lichamen, die leiding moeten geven, de nieuwe tijd begrijpen.

De boven aangeroerde problemen zijn een punt van ernstige discussie geweest tijdens het bezoek aan Curaçao van onzen Directeur, den Heer J. M. de Booy. Ook voor onze maatschappij zijn deze vraagstukken vanzelfsprekend van het grootste belang en de Directie is zich er van bewust, dat het zowel in het belang van de maatschappij als van haar geëmployeerden noodzakelijk is om nieuwe wegen te zoeken in de verhouding tussen werkgeefster en werknemers. Slechts dán zal productieve arbeid kunnen worden verricht, als er is een geest van wederzijds vertrouwen; als aan de ene kant rechtvaardigheid wordt betracht en aanpassing aan nieuwe sociale behoeften en noden en aan de andere kant vertrouwen wordt geschonken en loyaliteit.

Dit wederzijds vertrouwen, dat onmisbaar is voor een vruchtbare samenwerking, kan slechts ontstaan door een regelmatig contact, doordat den werknemer de gelegenheid wordt geboden zijn noden en behoeften kenbaar te maken en doordat de werkgeefster overleg kan plegen met haar geëmployeerden omtrent alle problemen, die zich in de wederzijdse verhouding voordoen.

Het is het verlangen van de maatschappij, om de nieuwe wegen te bewandelen zoals hierboven aangegeven. Wij ontveinzen ons niet, dat er vele moeilijkheden zijn te overwinnen en dat wederzijds vertrouwen slechts met goede wil van weerskanten kan worden opgebouwd. Maar wij zijn er vast van overtuigd, dat het doel bereikbaar is. Om het gehele probleem van de verhouding tussen werkgeefster en werknemers in studie te nemen, de nieuwe ideeën ingang te doen vinden en leiding te geven bij het inslaan der nieuwe wegen, wordt met ingang van heden een nieuwe afdeling in het leven geroepen, de afdeling: **„Arbeids- en Sociale Zaken" (A.S.).**

De leiding dezer nieuwe afdeling is opgedragen aan den heer F. A. Vromans.

De afdeling A.S. is dus belast met de zorg voor al het personeel der C.P.I.M. in de meest uitgebreide zin en zal speciale aandacht schenken aan alles wat samenhangt met het welzijn harer werknemers.

Het spreekt vanzelf, dat dit nieuwe werk stap voor stap tot ontwikkeling moet worden gebracht, doch het is de bedoeling, dat dit in zo snel mogelijk tempo geschiedt.

Begonnen zal worden met het uitschrijven van verkiezingen voor adviescommissies van arbeiders, maandgelders, employees, enz. door welke commissies een nauwer contact zal worden gelegd tussen Directie en personeel. In deze commissies zullen in de toekomst alle belangrijke quaesties rakende de verhouding tussen werkgeefster en werknemers besproken worden".

GAAT K.L.M. NU NIEUWE LUCHTLIJNEN OPENEN?

Uit Washington wordt medegedeeld, dat de Civil Aeronautics Board gunstig advies heeft ontvangen van zijn public council (staats-adviseur) op het verzoek van vier buitenlandse luchtvaartmaatschappijen, waaronder zich onze K.L.M. bevindt, om nieuwe luchtlijnen te openen in het Caraïbische gebied.

VAN DE LUCHTBESCHERMINGSDIENST.

Het Hoofd van de Luchtbeschermingsdienst deelt mede:
Autobestuurders die rijden met auto's waarvan de koplampen en de achterlichten geverfd zijn, moeten er om denken, dat zij deze lampen van tijd tot tijd bijverven (bijv. 1 x per maand), daar de verf er af gaat en de lampen dan niet meer voldoen aan de eisen gesteld onder D. van de Openbare Bekendmaking.

Ook wordt nog in herinnering gebracht, dat het rijden met een verlichte nummerplaat verboden is.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Caracas	56.—	57.50
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65

NEDERLAND.

WERDEN ER WEDER 15 NEDERLANDERS TER DOOD VEROORDEELD?

„Svenska Dagbladet" van 16 November heeft het volgende bericht uit Den Haag:

Het Duitse Obergericht in Nederland heeft 15 Nederlanders ter dood veroordeeld wegens sabotage. De veroordeelden behoorden tot een goed-georganiseerde groep, welker leden in de afgelopen maanden boerderijen in brand staken en terreur-daden pleegden tegen het treinvervoer.

(De Gouvernementspersdienst merkt hierbij op: dit lijken andere mensen te zijn dan de 15, waarover wij onlangs een bericht gaven. Al geldt het hier hetzelfde aantal en dezelfde maand, alle andere détails zijn verschillend. De groep waarvan wij eerder melding maakten, is reeds ter dood gebracht; hier wordt alleen gewaagd van een veroordeling.)

ALLE NEDERLANDERS IN CASABLANCA MAKEN HET GOED.

Officieel wordt medegedeeld, dat alle leden der Nederlandse kolonie te Casablanca het goed maken.

SURINAME BIDT VOOR DE OVERWINNING.

De Surinaamse kerken hebben Zondag eenparig gevolg gegeven aan Gouverneur Professor Johannes Coenraad Kielstra's verzoek: te bidden voor de overwinning. In de Cathedraal had een plechtige dankdienst plaats voor de overwinning in Noord-Afrika.

HET FEEST DER VERBONDEN VOLKEN TE BOGOTA.

Op 3 October jl. had te Bogotá, in Colon, het grootste theater van de hoofdstad van Colombia, een Geallieerde feestavond plaats, op touw gezet door de vrije Denen, waarvan de opbrengst ten goede kwam aan het Rode Kruis van de 12 deelnemende landen. Enkelen hiervan hadden stands opgericht, die hun natie typisch karakteriseert, zo bijv. de Vrije Fransen een hoekje van Montmartre en de Nederlanders een windmolen „de Zoete Inval" met ernaast een paar oud-Nederlandse huisjes en ervoor tulpen, waar nationale dranken en eetwaren verkocht werden voor het goede doel.

Daar de bediening bovendien nog plaats vond door dames en heren in nationale costuums getooid, liet de verkoop niets te wensen over. Bij onze landgenoten kon men o.a. jenever, kaas, kroepoek krijgen. De zaal was versierd met vlaggen van de Geallieerde Landen en drie orkesten zorgden voor goede dansmuziek.

De opkomst van de kant van de Colombianen was zeer groot en het theater was dan ook uitverkocht. De pret duurde tot vroeg in de morgen en niet alleen in financieel opzicht, doch ook uit het oogpunt van propaganda was deze feestavond een succes.

Dat de Nederlanders bijna duizend Pesos voor hun Rode Kruis opgehaald hebben, is voornamelijk te danken aan den Heer Van Schayk en de 8 dames en de 5 heren, als boerinnen en boeren verkleed, die zich tijd noch moeite gespaard hebben om hun land zo goed mogelijk te vertegenwoordigen.

Het feest, dat een zeer geanimeerd verloop had, werd door ongeveer 2000 personen bezocht en was ook, wat betreft het Nederlandse gedeelte een financieel succes, dank zij twee kisten Bols, geschonken door de firma Morris Curiel & Sons te Willemstad en gratis bier verkregen door bemiddeling van Consul A. A. Hasche.

„Wraak is onvruchtbaar behalve dat zij wraak baart."

Koningin Wilhelmina heeft, bij monde van Minister Doctor Hubertus Johannes van Mook, als Haar mening te kennen gegeven, dat de na-oorlogse vraagstukken onmiddellijk aan de orde moeten worden gesteld, speciaal de vraag hoe de verslagen landen der As zullen moeten worden behandeld.

Dr. J. H. van Mook heeft deze verklaring van de Koningin voorgelezen op het „New York Herald Annual Forum", waar de grote problemen van de dag plegen te worden aan de orde gesteld door vooraanstaande persoonlijkheden.

Ten aanzien van de constitutionele hervormingen ten opzichte van Nederlands Indië merkt H.M. de Koningin in Haar adres op: „Een tweevoudige politieke eenheid is langzamerhand tot stand gekomen op de grondslag van samenwerking tussen het Aziatische en het Europese element uit Nederland, onder de wederzijds vrijwillig aanvaarde overkoepeling van het Rijk der Nederlanden, waarvan Nederlands Indië geen kolonie, doch een gelijkgerechtigd deel is. Dit proces vindt al, naar gij weet, voortdurend voortgang. Geen gelegenheid om dit te bevorderen is veronachtzaamd."

Sprekend over de Atlantische Brief merkte de Koningin op: „Het zal zijn toepassing zijn, die van tenminste even zo grote betekenis zal zijn als zijn formulering en aanvaarding. Hoe moeten wij de wereld weder opbouwen? Hoe moeten wij de internationale veiligheid garanderen? Hoe moeten wij de internationale handel regelen? Het schijnt mij toe, dat er een ander vraagstuk is, dat tot dusverre in het duister is gelaten, doch dat tenminste even belangrijk, zo niet belangrijker is: Wat zullen wij doen met de verslagen vijand? Wat met Duitsland? Wat met Japan? Wat met Italië? En wat met de kleinere staten, die tot de As behoren? Wanneer te dezen opzichte geen verstandige maatregelen worden genomen, dan zal het beste bouwwerk voor de internationale veiligheid van gering of in het geheel geen belang zijn. De dorst naar wraak zal groot en begrijpelijk zijn. Laat echter deze wraak niet onze leidster zijn. Wraak is onvruchtbaar behalve dat zij wraak baart.

Laat het recht onze doelstelling zijn: het recht en flinkheid getemperd door vrijheid. Gij zult altijd Nederland vinden aan de kant van hen, die een werkelijke bijdrage willen leveren aan de internationale veiligheid tegen agressie, aan een zo vrij mogelijke handel, als een vrije en onafhankelijke staat bezield met ernstige geest van samenwerking."

OVERLEDEN.

Het overlijden in Nederland wordt gemeld van: W. Wilton, bedrijfsleider Machine- en Scheepsbouwfabriek (Den Haag, 36 jaar); Ds. D. den Breems, em. pred. N. H. Kerk (Den Haag, 68 j.); M. Braakensiek, toneelspeler (Den Haag, 55 j.); R. H. van Schaik, oud-directeur N.V. Louis Dobbelman (Wassenaar, 78 j.); P. Wijers, oud-resident (Den Haag, 84 j.); H. F. Meilink, procuratiehouder Nederlandse Handelmaatschappij (Amsterdam, 56 j.).

Buitenland.

PERSCONFERENTIE VAN KNOX.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Knox zeide op een persconferentie, dat de Verenigde Staten duidelijk de tweede ronde van de slag om de Salomonseilanden hebben gewonnen, doch „dat men niet moet vergeten", dat er mogelijk nog een derde ronde zal moeten worden gevochten.

Knox noemde de Noordamerikaanse vloot-overwinning van het weekeinde een grote, maar geen beslissende strijd. In dat gevecht verloren de Japanners 11 oorlogsschepen en 12 andere schepen, die tot zinken werden gebracht en 7 schepen, die beschadigd werden. In antwoord op een vraag zeide Knox: „Wij hebben op het ogenblik de vlootsuprematie rond Guadalcanal."

Knox weigerde verdere biezonderheden mede te delen, doch als commentaar op het algehele resultaat van de grootste zeeslag sedert de slag van Jutland zeide hij, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten daardoor „volledig en onbetwist" in het bezit blijven van het (Guadalcanal en Tulagi) gebied en van het eiland Guadalcanal en het vliegveld aldaar. Tevens zeide hij, dat door de slag grote verliezen en den vijand zijn toegebracht in schepen en manschappen.

Knox zeide, dat het effect van deze verliezen klaarblijkelijk de Japanse Marine zal schaden, doch wilde niet zeggen, dat de Japanse vloot thans machteloos is geworden.

Hij zeide: „Vergeet niet, dat wij met onze grote hulpbronnen gemakkelijker bouwen dan zij. Doch vergeet ook niet, dat de Japanners veel in eigen en naburige wateren opereren. Onze vloot is over de zeven zeeën verspreid. Hoewel de Japanse vloot tot nu toe ernstig geleden heeft, opereert zij nog steeds in betrekkelijke smalle ruimten."

Men vroeg Knox of de Noordamerikaanse strijdkrachten de Japanners weer zouden verslaan, indien zij terugkeerden met een sterke vlootmacht. Hij antwoordde: „Wij zullen hen verslaan — ik weet niet wanneer of in welk gevecht." Hij zeide, dat de vijand een numerieke meerderheid had in het strijdperk gedurende de periode van de slag, welke in het weekeinde eindigde en zeide, dat de Noordamerikaanse overwinning is behaald niettegenstaande dat nadeel. Voorts zeide hij: „Ik kan niet met genoeg lof spreken over de qualiteiten van de Marine in dit gevecht."

Toen hem gevraagd werd of de Verenigde Staten snel de twee lichte kruisers en zes torpedojagers zouden kunnen vervangen, die verloren gingen in de slag om de Salomonseilanden, merkte Knox op, dat op 11 November één enkele scheepswerf 4 torpedojagers te water liet.

Knox was van mening, dat de slag om de Salomonseilanden „de grootste slag tussen vlooteenheden tot nu toe in de oorlog" was. Hij las een telegram voor van Generaal Aexander en van Generaal Vandegrft, den Commandant van de Mariniers op Guadalcanal waarin de uitslag van de zeeslag werd beschreven als een verpletterende nederlaag voor de Japanners. Tevens werden de vlootstrijdkrachten geprezen en de Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten op Guadalcanal gecomplimenteerd (Washington, (AP) 17.11).

ROOSEVELT OVER DE ZEESLAG IN DE STILLE ZUIDZEE.

President Roosevelt zeide op zijn persconferentie, dat de zeeslag bij de Salomonseilanden van 13 tot 15 November een grote overwinning kan worden genoemd. Hij weigerde verder commentaar te geven op de strijd, doch merkte wel op zeer geschokt te zijn bij het horen omtrent de dood van Schout bij Nacht Daniel Callaghan, zijn vroegeren marine-adviseur, die in de slag sneuvelde.

Hij zeide, dat Callaghan zeker een dappere daad verrichtte door zijn kruiser van 10.000 ton te stellen tegenover een slagschip van 25.000 ton op zulk een korte afstand, dat à bout portant kon worden gevuurd (Washington, (AP) 17.11).

WAT HET JAPANSE HOOFDKWARTIER ZEGT.

Het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier maakte het verlies bekend van 1 slagschip, de beschadiging van een ander, alsmede het verlies van 1 kruiser, 3 torpedojagers en 32 vliegtuigen. Voorts zouden 7 Japanse transportschepen zijn beschadigd in de derde zeeslag om de Salomonseilanden. De Japanners beweren, dat hun strijdkrachten 8 vijandelijke kruisers en 4 of 5 torpedojagers van den vijand tot zinken brachten. Ook zou hevige schade zijn aangericht aan 2 slagschepen, 3 kruisers en 3 of 4 torpedojagers van 12 tot 15 November.

Deze bekendmaking is in tegenstelling tot de bekendmaking van de Noordamerikaanse Marine, welke bekend maakte, dat 2 lichte kruisers en 6 torpedojagers verloren gingen, terwijl de biezonderheden van de gevechten in de nacht van 14 op 15 November nog moesten worden ontvangen (New York, (AP) 18.11).

DE GEALLIEERDE OPMARS OP NIEUW GUINEA.

Nu MacArthur en zijn voornaamste helpers in het commando in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan de campagne in het veld leiden drongen de Geallieerde grondstrijdkrachten gisteren vooruit van de Westelijke en Zuidwestelijke flanken, waardoor een algemene Japanse terugtocht werd veroorzaakt naar de Noordoostelijke kust van Nieuw Guinea. De oprukkende Australische patrouilles bereikten de omgeving van Awala op ongeveer 48 kilometer over de wegen van Buna, terwijl middelzware Geallieerde bommenwerpers, aanvalsvliegtuigen en gevechtsvliegtuigen de gehele dag op geringe hoogte over het pad vlogen voor de oprukkende grondeenheden uit en over de rivier. Noordamerikaanse B-25's en Beaufighters bombardeerden en beschoten de kano's waarin de overblijfselen van de Japanse strijdkrachten van Wairopi in een wanordelijke vlucht poogden te ontsnappen.

De rivier Kumusi kronkelt zich van Wairopi in Noordelijke richting en bereikt de zee aan de kust ten Noord-Westen van Buna. Berichten van Nieuw Guinea maakten er geen melding van, dat de Australiërs of Noordamerikanen enige ernstige weerstand ondervonden van de hoofdmacht der Japanners, die terugvalt naar Buna.

Terwijl de lichtere toestellen van het commando in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan onophoudelijk steun gaven aan de landstrijdkrachten onder Blamey togen de zware bommenwerpers weer uit om steun te bieden aan de strijdkrachten op de Salomonseilanden door de Japanse scheepvaart aan te vallen in het gebied van Buin en Faisi. Hierbij werd een transportschip beschadigd en een vernietigd (MacArthurs Hoofdkwartier in Australië, (AP) 17.11).

BERLIJN MELDT MOBILISATIE IN SPANJE.

De radio van Berlijn zond een bericht uit, dat uit Madrid zou stammen, volgens welk het Spaanse cabinet is bijeengekomen en Franco heeft besloten de mobilisatie af te kondigen van de Spaanse strijdkrachten om de Spaanse neutraliteit te beschermen. Tevoren zeide een uitzending van Berlijn, dat reeds opdracht was gegeven tot de mobilisatie, doch later zeide de radio, dat deze nog niet getekend was hoewel dit hedenavond zou kunnen geschieden. Deze Duitse berichten werden nergens anders bevestigd en met achterdocht beschouwd, aangezien zij slechts door Berlijn werden omgeroepen. De Spaanse Regering zelf zeide er niets van (New York, (AP) 17.11).

PERSCONFERENTIE VAN GENERAAL ALEXANDER.

Generaal Harold Alexander zeide op een persconferentie: „De vijand zal zeer waarschijnlijk tijdelijk stand houden te El Agheila, waar hij krachtige, gereed gemaakte verdedigingsstellingen heeft.

Van de 500 tanks van de As die naar schatting in het gevechtsgebied waren, ontsnapten slechts 15. Er zouden nog verdere hevige gevechten kunnen ontstaan in Noord-Afrika. De vijand is verzwakt, doch niet buiten gevecht geslagen. Wij nemen niet aan, dat de vijand dwaas is. Hij is een goede strijder en zal met zijn achterhoede blijven vechten om ons zo lang mogelijk tegen te houden als er een mogelijkheid bestaat om versterkingen door de lucht en over zee aan te voeren" (Caïro, (AP) 18.11).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Een gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„De troepen van het achtste leger achtervolgen den vijand aan een breed front en bevonden zich gisteren binnen 110 kilometer afstand van Benghazi. In de nacht van 16 op 17 November voerden onze bommenwerpers geslaagde aanvallen van geringe hoogte uit op schuiten in de haven van Benghazi, waardoor enkele branden werden veroorzaakt. Gisteren werden 6 vijandelijke transportvliegtuigen neergeschoten door onze gevechtsvliegtuigen en op zijn minst 6 andere werden op de grond vernield in het gebied van Benghazi. Al onze vliegtuigen keerden van de bovengenoemde operaties terug" (Caïro, (AP) 18.11).

HET „STALINGRADFRONT".

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Duitsers gingen voort met hun grotere pogingen om zich een weg te banen naar het gebied van de Zwarte Zee ten Noord-Westen van Tuapse, doch volgens de berichten zouden zij ondanks hun numerieke overmacht steeds worden teruggedreven. Er zijn nog geen berichten omtrent nieuwe nazie-pogingen om andermaal een poging te wagen tot het oversteken van de rivier in deze sector, sedert de Russen verleden week drie oversteken verijdelden. Dit toneel is er een van de meest intensieve operaties, hetgeen waarschijnlijk is toe te schrijven aan het feit, dat hier het weer beter is dan op andere plaatsen.

Slechts kleine groepen van Duitsers vielen de verdedigers van Stalingrad aan, doch al deze aanvallen werden afgeslagen en de Duitsers hebben geen winsten kunnen boeken. Zowel ten Zuiden als ten Noorden van de stad beschoten de Russen de vijandelijke stellingen met artillerie- en mortiervuur.

Onderscheidene aanvalseenheden waren voortgerukt en omsingeld groepen Duitsers werden onschadelijk gemaakt. Diep in de Caucasus gaan de Russen steeds door met hun actieve operaties ten Noord-Oosten van Naltsjik. De Russische tanks bewogen zich naar de Duitse stellingen ten Noord-Oosten van Naltsjik en beschoten de vijandelijke linies. Van het Noordelijke front werden geen activiteiten gemeld. Aan het front bij Kalinin hebben de Russische afdelingen een Duits garnizoen aangevallen en die op afdoende wijze onschadelijk gemaakt.

Stalingrad is niet slechts een slagveld, doch zou volgens een bericht van „Rode Ster" thans definitief een front zijn, met welke omschrijving men heden ook naar Stalingrad verrees. Ofschoon de nazies hun krachten verzamelden in een nauwe sector, hebben zij slechts langs één straat voortgang weten te maken. De verwijzing naar Stalingrad als „Stalingrad-front" doet uitkomen, dat de Sovjets vertouwen, daar de indringers blijvend tegen te houden (Moskou, (AP) 17.11).

DUITSE DOORBRAAK BIJ TUAPSE?

Van de Duitse radio:

Het communiqué van het Duitse Hoofdcommando beweerde, dat de Duitse troepen zijn doorgebroken in een sector ten Noorden van Tuapse en in het gebied van de Elbrus. De troepen braken door krachtig gebouwde stellingen heen en bestormden talrijke gevechtspunten in hevige handgevechten (Berlijn, (AP) 17.11).

DE RUSSISCHE AANVALLEN IN DE CAUCASUS.

De laatste berichten van het front ten Zuid-Oosten van Naltsjik leverden het bewijs van de groeiende kracht van het Russisch offensief in dit gebied. De nieuwste Russische aanvallen verdreven de nazies uit de linies, welke door hen bezet waren en wierpen hen in wanorde terug in twee sectoren. De Duitse terugtocht werd veroorzaakt door slagen van de flanken. De oprukkende Russische strijdmacht brengt grote verliezen aan den vijand toe (Moskou, (AP) 17.11).

OOK RUSLAND.

Het Duitse agentschap DNB zeide vernomen te hebben, dat de Sovjets het boeien van enkele Duitse gevangenen hebben ingevoerd, die in hun handen vielen (Londen, (AP) 18.11).

LEON DEGRELLE GEWOND.

De radio van Vichy deelde mede, dat Leon Degrelle, de Belgische Rexistische leider, aan het Russisch front gewond werd (Vichy, (AP) 17.11).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De radio van Vichy zeide, dat alle Spaanse officieren, met inbegrip van de reserve-officieren, onder de wapenen zijn geroepen.

— **Helsinki:** Een Fins communiqué deelde mede, dat de Russen in het Oostelijk deel van de Karelische landengte tweemaal aanvielen, doch werden teruggeslagen.

— **Caïro:** Generaal Alexander deelde mede, dat de strijdkrachten van de As zich schijnen terug te trekken over de kustweg van Libye in plaats van de korte oversteek door de woestijn te maken. Alexander zeide, dat Rommel waarschijnlijk het uiterste zal doen om te blijven vasthouden aan Tripoli en Tunis. Hieraan voegde de Generaal echter toe: „Ik geloof niet, dat hij lang stand kan houden, tenzij hij wordt versterkt. Ik geloof niet, dat zijn huidige leger lang weerstand kan bieden."

— **Londen:** De Duitsers schepten op, dat zij zich genesteld hebben en gereed zijn te strijden om de belangrijke Tunische vlootbasis Bizerte te verdedigen tegen de machtige Geallieerde legers, welker opmars reeds diep in Tunis voortgang maakte. De radio van Tunis verdween uit de aether nadat Maandagmorgen uitgelegd was, dat dit noodzakelijk was om stroom uit te sparen. Hierdoor werd de mogelijkheid te kennen gegeven, dat de operaties van de Geallieerde valscherm-troepen niet ver van de Tunische hoofdstad zouden kunnen plaats hebben.

BEKENDMAKING.

Bureau voor Sociale-Economische Zaken

Curaçao.

Hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur, bij Gouvernements-Beschikking No. 5654 d.d. 12 September 1942 heeft het Hoofd van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken bij de Beschikkingen van den 5den, 7den en den 16den November 1942 voor de onderstaande artikelen daarbij vermelde prijzen vastgesteld, waardoor de vroegere prijzen, zooals vastgesteld bij P.B. 1942 No. 113 en bij Beschikking No. 1880 d.d. 8 October 1942 voor deze artikelen komen te vervallen.

Met ingang van heden luiden dus deze prijzen als volgt:

Voor den kleinhandel

1. Amerikaansche Import-cigaretten	per doos à 10 pakjes à 20 st.	f	3.80
	per pakje van 20 stuks	„	0.425
2. Bruine Suiker	per ½ kg	„	0.12
3. Corned beef merken „Swift Plate" en „Libby"	per 1/1 blik	„	0.59
	per 1/2 blik	„	0.40
4. Corned beef, behalve de merken „Swift Plate" en „Libby"	per 1/1 blik	„	0.55
	per 1/2 blik	„	0.40
5. Gedroogde en gezouten visch	per ½ kg	„	1.—
6. Kippeneieren	per stuk	„	0.18
7. Lucifers, merken „Sweet Life" „Fire Chief" en Ohio"	per pak van 10 doosjes	„	0.25
8. Lucifers behalve de merken „Sweet Life", „Fire Chief" en „Ohio"	per pakje van 10 doosjes	„	0.20
9. Mais	per kg	„	0.25
10. Maismeel (witte of gele)	per 0.75 kg (d.i. per cana)	„	0.23
11. Melk in blik	per blik @ 14½ oz	„	0.26
	per blik @ 6 oz	„	0.15
12. „Red Snapper"	per 1 kg	„	1.15
13. Rijst	per ½ kg	„	0.18
14. Witte suiker	per ½ kg	„	0.16
	per zakje van 5 lbs	„	0.725

Voor den groothandel:

Gedroogde en gezouten visch	per kist @ 100 lbs netto	„	57.50

Terwijl de vroegere prijzen voor den groothandel van corned beef, rijst 1e kwaliteit, rijst 2e kwaliteit en maismeel komen te vervallen.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken.

Nederland en het Vaticaan

door
DR. JACOB VAN DER VELDT, O.F.M.

In de „Knickerbocker Weekly" van 9 November 1942 schreef Doctor Jacob van der Veldt O.F.M., professor aan het Sint Joseph Seminarie te Dunwoodie New York, een ingezonden stuk, dat de herstelling van het Nederlands gezantschap bij het Vaticaan behandelt. Het gezantschap bij het Vaticaan is in de voorloorlogse jaren tot een onverkwikkelijke geschiedenis uitgegroeid. Zelfs een ministercrisis is er uit voortgekomen en dat hoofdzakelijk uit onzuivere motieven, die niets met de quaestie als zodanig te maken hadden.

Doctor Jacob van der Veldt O. F.M. geeft zijn zienswijze weer, waarbij hij zich uitspreekt tegen het herstel van het gezantschap in de huidige omstandigheden.

Zonder het eens te zijn met den schrijver, wat de conclusie betreft, geven wij zijn belangwekkend artikel weer, omdat het een uitstekend inzicht geeft in de quaestie.

Aanleiding voor de volgende beschouwingen over ons land met betrekking tot het Vaticaan was een uitstekend artikel, getiteld „De Profundis" in de „Knickerbocker Weekly" van 12 October 1942, waarin de schrijver zeer terecht de afschuwelijke mishandelingen laakt, waaraan onze Joodse volksgenoten in Nederland thans bloot staan, en waarin hij volkomen juist den Paus prijst voor diens krachtig protest ten gunste van de Franse Joden. In dit verband vraagt de schrijver hoe het komt, dat de Paus Zijn stem nog niet heeft verheven ten behoeve van de Nederlandse Joden; of de schuld daarvoor misschien ligt in een verzuim van onze Regering om den Paus om interventie te verzoeken. En hij oppert dan het vermoeden, dat zulk een verzuim misschien voortspruit uit het feit, dat ons land niet bij de H. Stoel vertegenwoordigd is. Het artikel sluit dan met de vraag: „Waarom heeft de regering na de invasie niet op eigen gezag de gezantschapspost bij het Vaticaan hersteld?".

De vraag impliceert klaarblijkelijk, dat het gezantschap behoorde hersteld te worden. Tot mijn spijt kan ik op dit punt het niet met den schrijver eens zijn. Ter toelichting van dit standpunt een paar beschouwingen.

Ik ben het geheel met den schrijver eens, dat de wrede Jodenvervolgingen ons het gemis van een gezantschap bij het Vaticaan doen gevoelen.

Inderdaad, de Paus zou wellicht iets voor onze Joodse martelaren kunnen bereiken, zoals Zijn protest in Frankrijk toch ook enig gevolg schijnt te hebben gehad.

Er zijn echter ook andere overwegingen, die een vertegenwoordiging bij de H. Stoel in deze tijd zeer gewenst zouden maken, zoals het feit, dat het Vaticaan een uitnemende luisterpost is, ook ten opzichte van Italiaanse aangelegenheden.

Dat er in Italië iets gaande is, is wel vrij zeker. Welnu, een gezant bij den Paus zou, zonder zijn boekje van Vaticaans gezant te buiten te gaan, zeer wel in staat zijn kostbare informaties in te winnen in de Vaticaanse kring zelf, die een groot gedeelte van de Romeinse adel omvat. De informaties kan de Nederlandse Regering ook wel opdoen bij andere Geallieerde regeringen, die wel een gezantschap bij den Paus onderhouden, maar het is beneden de waardigheid van een souvereine staat om te klaplopen. President Roosevelt denkt er klaarblijkelijk ook zo over.

Het is evenwel allerminst mijn bedoeling om hier het nut of de wenselijkheid van een Vaticaans gezantschap te bepleiten: als iemand daar niet van overtuigd is, dan heb ik subjectief niet de minste illusie, en objectief is er geen schijn van kans, om hem te bekeren. Het lijkt echter niet overbodig nogmaals te doen uitkomen, waarop dat nut gebaseerd is.

Toen het Lateraans Verdrag in 1928 een soort van „Kerkelijke Staat" hersteld werd, zijn er in ons land welmeende stemmen, ook van niet-Katholieken opgegaan, die een herstel van het gezantschap bepleitten op grond van het feit, dat de Paus thans weder staatsrechtelijk wereldlijk vorst was geworden. De redenering moge een schijn van waarheid bevatten, in wezen is het een diplomatieke sophisme, dat een bittere pil met een schijnbaar aannemelijk vernisje tracht te omgeven. Het heeft werkelijk geen zin, een gezant te sturen naar den Paus als vorst van de Vaticaanstad met haar 600 inwoners en een oppervlakte ter grootte van een gemiddelde Hollandse boerderij. Wie heeft er in Nederland ooit aan gedacht om vertegenwoordigers te sturen naar Andorra of San Marino? Niettemin zijn die staatjes Gullivers vergeleken bij den Vaticaansen Liliputter.

De invloed van het hoofd der Vaticaanstad als zodanig is nul. De Paus is zich daar heus wel van bewust, ondanks zijn eigen munten, eigen postzegel, eigen vlag en zijn 150 „eigen" soldaten. Vaak heeft men den grondlegger en eersten souverein van het staatje, Pius XI, zien glimlachen wanneer hij over „il nostro stato" sprak. De Vaticaanstad is staatsrechtelijk zeker souverein en daarom van betekenis voor den Paus, maar militair, commerciëel, financieel of politiek heeft die staat niets te beduiden. Men kan er daarom zeker van zijn, dat de, naar ik meen, 39 landen die een permanente vertegenwoordiging bij den Paus onderhouden, dit niet doen omdat hij wereldlijk vorst is, maar enkel en alleen omdat hij een morele wereldmacht is, waarnaar vele millioenen mensen opzien, waar het gaat om dogmatische of morele richtlijnen, ook wanneer die richtlijnen politieke, sociale en economische vraagstukken raken.

Men versta dit wel: het Vaticaan is geen universiteit voor sociologie, economie of politieke wetenschappen en de Paus heeft noch de pretentie noch de lust in die vakken professor te spelen, maar de Katholieken beschouwen hem als de hoogste autoriteit inzake zedeleer en deze omvat ook de algemene — maar daarom niet vage — beginselen van de drie genoemde wetenschappen. Men moge nu die autoriteit betwisten, ze onbewezen, redeloos, dwaas of aanmatigend vinden, dat doet hier niets ter zake (een weerlegging van de epitheta kan men desgewenst vinden in het Roomse „vragenboekje", of te wel de catechismus). Het enige wat hier van belang is, is het feit dat nu eenmaal millioenen Katholieken — ook in Nederland — dat gezag wel erkennen en er hun gedrag naar richten.

En op dit feit is de „Realpolitik" gebaseerd van vele landen, die een Vaticaans gezantschap nuttig vinden. Het is dus geen quaestie van sentiment, maar van nuchtere logica, die rekening houdt met bestaande feiten, zelfs al vindt men die feiten zelf niet zo biezonder aangenaam. Zonder twijfel spreken sentimenten, gevoelens en gevoeligheidjes in bijna alle redeneringen een woordje mee, om de eenvoudige reden, dat een mens, niet een cerebrale denkmachine is.

In het onderhavige geval is het daarom begrijpelijk, dat bij de Nederlandse Katholieken als Katholieken gevoelsmotieven aanwezig zijn om een Vaticaans gezantschap te wensen, en het is evenzeer begrijpelijk, dat sommige niet-Katholieke Nederlanders er om dezelfde soort motieven eerder afkerig van zijn. De logica verbiedt echter, dat gevoelens uitsluitend de doorslag geven voor het aanvaarden van een conclusie, die op redelijke premissen gebouwd is. Te veel sentiment bij onze redeneringen maakt de logica doorgaans ziek en een zieke logica voert licht tot valse conclusies, om van een vermoorde logica maar te zwijgen.

Het vraagstuk van het Vaticaanse gezantschap is dan ook voor de Nederlandse Katholieken niet in de eerste plaats een quaestie van religieus sentiment. Als Katholieken zouden zij zo'n gezantschap natuurlijk aangenaam vinden, evenals de afschaffing ervan hun pijn heeft gedaan, omdat het een affront betekende jegens een persoon, dien zij vereren. Zij voelen echter democratisch genoeg om te erkennen, dat als 65% van de bevolking van mening is, dat ze de overige 35% pijn moeten doen, dit hun democratisch goed recht is.

De Katholieken hebben het natuurlijk evenmin prettig gevonden, dat bij de kroning van den tegenwoordigen Paus, waarbij bijna alle beschaafde landen der wereld vertegenwoordigd waren, het „Godvrezende" Nederland zich schaarde aan de zijde van het toen nog zo diep verfoeide godloze Rusland. Want dat gebeurde in de tijd dat in ons goede vaderland Rusland nog heel erg taboe was. Prettig was het niet, maar de Katholieken bezaten genoeg gevoel voor humor om het comieke van het team in te zien, en dat inzicht uitte zich — al naargelang ieders individuele aard — in een glim-, grim-, spot- of schaterlach. En daarmede was het pijnlijke van het geval alweer voor een groot gedeelte van de baan.

Zelfs het affront, dat door de gezantschapsopheffing den Paus werd aangedaan en dat somtijds nog al breed wordt uitgemeten, moet men toch niet te tragisch opvatten. De „macht van Kersten" heeft den Paus zeker geen slapeloze nacht bezorgd en van enige opschudding, zoals die in Nederland lichtelijk waarneembaar was, viel in het Vaticaan weinig te bespeuren; dit in tegenstelling met 30 Juli 1904 toen Frankrijk zijn gezantschap bij de H. Stoel terugtrok. Het spreekt van zelf, dat Nederland in het Vaticaan van harte welkom is, maar laat men zich toch niet wijsmaken, dat wij door een gezant te sturen den Paus zo'n geweldige dienst bewijzen. In mijn langjarig contact met Vaticaanse kringen is het mij duidelijk geworden, dat het woord van — naar ik meen — Schaepman nog steeds waar is: „Nederland is groot genoeg, om in het Pauselijk Rome opgemerkt of zelfs gewaardeerd te worden, maar het is toch nog te klein, om er erg gemist te worden."

Voor de nadenkende Nederlandse Katholieken is het dus niet het gevoelsmotief dat de doorslag geeft, maar wel de overweging van de vraag, die zij zich als Nederlander stellen, of een gezantschap bij den Paus nodig of althans nuttig is voor het vaderland. En wij zagen reeds dat er redenen te over zijn waarom zij — en met hen vele niet-Katholieken — het gezantschap wenselijk achten. Indien een ander kerkgenootschap in Nederland, hetzij Protestants of Joods, een wereldcentrale bezat van soortgelijke morele invloed als die van het Vaticaan, dan zou het niet meer dan logisch zijn, dat ook de Katholieken in het belang van ons land hun steun zouden geven aan de vestiging van een vertegenwoordiger bij die grote macht. Volgt nu uit het bovenstaande, dat de Katholieken thans het gezantschap zouden wensen te herstellen? Thans, d.w.z. in de tegenwoordige omstandigheden en na alles wat er gebeurd is?

Het moge paradoxaal klinken, maar ik vermoed, dat zij wel de laatsten zullen zijn om op het herstel aan te dringen. De reden is duidelijk, nl. vrees voor een herhaling van de Kerstencomedie. Het moge waar zijn, dat het gezantschap juist thans — nu Nederland weer in de knel zit en nu nog veel erger dan tijdens de eerste Wereldoorlog — uitstekende diensten zou kunnen bewijzen, maar wie waarborgt ons dat „men" dat later, wanneer ons land weer uit de knel is, weer niet zal vergeten? Er lopen waarschijnlijk nog heel wat Kerstens in ons land rond. En derhalve is het gevaar van een tweede, en daarom grievender affront tegenover den Paus volstrekt niet denkbeeldig. De Katholieken zullen zich wel tweemaal bedenken, alvorens zij aan een herstel van het gezantschap zouden willen medewerken. Evenwel dit is weder een overweging gebaseerd op religieuze gevoelens en daarom van secondaire betekenis.

De Katholieken moeten echter, naar mijn mening, ook als Nederlanders tegen het herstel zijn; en dat is van primaire betekenis. Er zijn zeker regels, die een fatsoenlijke diplomatie — wij spreken hier natuurlijk niet van nazie of Nippische methoden — in acht moet nemen of althans niet te dikwijls mag schenden, als zij tenminste op de naam fatsoenlijk aanspraak wil blijven maken. Toen indertijd het gezantschap werd opgeheven, heeft men in buitenlandse kringen opmerkingen gehoord, waarin het woord „gaminerie" voorkwam — een term, die wij maar liever onvertaald laten. Indien een dergelijk spel zich zou herhalen, kan men er zeker van zijn, dat onze internationale reputatie als beschaafd en betrouwbaar land een vrij diepe deuk zou krijgen. Dit zou niet alleen onaangenaam, maar ook schadelijk zijn voor ons land. Daarom meen ik, dat het belang van ons land eist, dat het gezantschap thans niet wordt hersteld. In het kort gezegd: wij zijn verplicht als Nederlanders Nederland tegen zich zelf te beschermen.

Alleen wanneer er niet slechts een redelijke kans, maar een redelijke zekerheid bestaat, dat het gezantschap werkelijk zou bestendigd worden, zou men tot een herstel mogen overgaan. Welnu, die zekerheid bestaat allerminst, vooral omdat wij in de gegeven omstandigheden geen enkel middel hebben om de stemming van ons volk te peilen.

Ik weet niet — dit als antwoord op de vraag, die aanleiding gaf tot dit artikel — of de regering in haar huidige samenstelling het herstel van een vertegenwoordiging bij de H. Stoel ooit heeft overwogen of overweegt, en nog veel minder weet iemand, of ze dat zal doen, maar om bovenaangehaalde redenen lijkt het niet onwaarschijnlijk, dat ze huiverig is om dit vraagstuk weer aan te snijden. En het zou mij geenszins verwonderen, als de twee Ministers, die in het cabinet geacht mogen worden de 35 procent Katholieken te vertegenwoordigen, die huivering eerder zullen versterken dan verzwakken.

ARUBA.

DE INGESTORTE NIEUWE BRUG.

De in aanbouw zijnde nieuwe brug bij de plaats Sabina — even voorbij het vliegveld — stortte in en spoelde meteen weg. Het grootste gedeelte van de nieuwe brug, die verbinding zou maken met de nieuwe weg langs de zee en de reeds bestaande oude weg naar San Nicolas is dus in een slag verdwenen. De nieuwe brug, die haar voltooiing naderde, leek ons een erg goedkoop gevalletje en bovendien van zwak maaksel. Zou het niet beter geweest zijn, indien aan beide kanten, soliede betonnen voetstukken waren gemaakt?

Zou het niet beter geweest zijn, indien een moderne boogbrug ware gemaakt, zoals men gewoon is in Nederland. Een soliede brug zoals de Delftse ingenieurs, die kunnen maken.

Stel eens voor, dat de nieuwe brug klaar ware en dat er des avonds geregend had en dat de instorting en wegspoeling plaats had, nadat de duisternis was ingetreden. De verschrikkelijke ramp, die dan zou zijn gebeurd, zou niet te overzien geweest zijn, vooral in verband met de auto's vanuit San Nicolas en vanuit Oranjestad in deze verduisterde tijd! Hoeveel mensenlevens zouden hiermede niet gemoeid geweest zijn?

Dus een reden temeer, dat dergelijke werken gemaakt worden door deskundigen of ingenieurs, die dit verantwoordelijk baantje op zich kunnen nemen. Men vergete niet, dat de bui die die dag viel, zeker een flinke bui was, doch niet te vergelijken was met de zwaardere buien, die wij gewoon zijn mede te maken. Bovendien diende de reeds bestaande brug van Sabina als een rem op deze zg. nieuwe brug enigszins te beschermen. Met dit noodlottig ongeval, dat wij kunnen beschouwen als een dure les voor de Arubaanse Openbare Werken, is ongetwijfeld veel geld en veel tijd verspild en vermorsd.

De Arubaanse kranten protesteren dan ook alle ten zeerste tegen deze ergerlijke gebeurtenis.

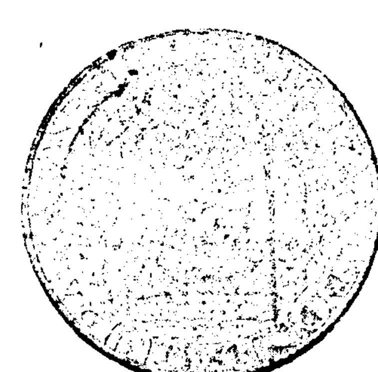
WEGEN MET KUILEN.

Op de hoofdweg Oranjestad — San Nicolas zit de weg vol kuilen, doordat het bovenste asphaltdek versleten is en de rest vanzelf afbrokkelt. In de laatste tijd is men bezig de weg enigszins te herstellen, doch zulks laat te lang op zich wachten.

Te Oranjestad is zelfs een van de voornaamste hoofdstraten vol met dergelijke kuilen. In de Nassaustraat en wel tegenover het woonhuis van Mevrouw de Weduwe C. H. Eman zit er net op de draai, komende van de Wilhelminastraat tussen de oude kazerne, een flinke groef midden op de weg. Dit is zeker niet bevorderlijk voor de autobanden.

Zo zijn er verschillende plaatsen meer met dergelijke kuilen en groeven, die niet alleen nadelig zijn voor de autobanden, die zo schaars zijn, doch ook zeer gevaarlijk voor voetgangers, die in de huidige Egyptische duisternis de straat op moeten.

Vlak voor de telefooncentrale werd onlangs herstelling gedaan aan de ondergrondse kabels. Toen het werkje klaar was, bleef de opening midden op het trottoir zo lang open, dat op een Zaterdagavond een zwangere vrouw in die opening trecht kwam, zichzelf bezeerde en naar den dokter moest. Bedoelde opening is toen dicht gemaakt, maar eerst moest het kalfje verdrinken.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 15 Nov. 1942.

A-Klasse Jong Holland 1 — Independiente 1 0—0.
(Onder protest van Jong Holland overeenkomstig art. 11 sub 3 R.C.W.).
A-Klasse S.U.B.T. 1 — Arsenal 1
Niet doorgegaan, Arsenal niet opgekomen.
Juniores S.U.B.T. Jr. — Jong Holland Jr. 1—0.

STAND VAN DE COMPETITIE 1942.

A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Independiente 1	7	5	2	0	20	7	12	1.71
Jong Holland 1	6	4	2	0	14	3	10	1.67
S.U.B.T. 1	4	3	0	1	12	7	6	1.50
Atlanta 1	6	3	2	1	21	9	8	1.34
Scherpenheuvel 1	5	2	2	1	16	8	6	1.2[illegible]
Jong Curaçao	6	2	0	4	11	15	4	0.67
Volharding 1	5	1	0	4	9	12	2	0.[illegible]
Transvaal 1	5	1	0	4	5	18	2	0.40
Arsenal 1	6	0	0	6	3	31	0	0.00
Res.A-Klasse:								
Jong Holland 2	3	3	0	0	15	0	6	2.00
S.U.B.T. 2	3	2	0	1	11	5	4	1.34
Jong Curaçao 2	4	2	0	2	16	14	4	1.[illegible]
Independiente 2	4	1	0	3	10	16	2	0.5[illegible]
Atlanta 2	4	0	0	4	6	23	0	0.00
Junior-Klasse:								
Jong Curaçao	3	3	0	0	23	3	6	2.00
Jong Holland	3	1	0	2	7	7	2	0.60
S.U.B.T.	3	1	0	2	1	10	2	0.67
Independiente	3	0	0	3	4	14	0	0.00

Van de vereniging „Scherpenheuvel' is bericht ontvangen, dat haar Res. A-Klasse en haar Juniores zich terug trekken uit de competitie 1942.

Hiermede is dus **„Jong Curaçao" Jr.** kampioen 1942 van de Juniorenklasse.

Den vereniging „Independiente" is een boete van f 5.— opgelegd overeenkomstig art. 11 sub 2 R.C.W. (wedstrijd Jong Holland 1 — Independiente 1 op Zondag 15 November jl.).

Den vereniging „Arsenal" is een boete opgelegd van f 5.— en een stra[f] overeenkomstig art. 4 sub 6, a b, en c.

HET BESTUUR.

MEVROUW WAGEMAKER VOORUIT GAANDE.

Mevrouw Wagemaker — Jonkers verliet dezer dagen het hospitaal en naar ons werd medegedeeld, is haar toestand van die aard, dat wij gerust kunnen zeggen, dat zij zeer sterk vooruitgegaan is. De spraak is weer goed en er komt weer beweging in de ledematen. Mevrouw Wagemaker is zelfs in staat weder een paar stappen te lopen, iets, dat zij sedert haar ziekte niet meer doen kon. Een volkomen beterschap zij Mevrouw Wagemaker toegewenst.

RUSSIAN WAR RELIEF FUND.

Tot nog toe werd er reeds meer dan f 6.000.— gecollecteerd door de actieve Arubaanse Commissie voor dit nobel doel. De Arubaanse Commissie zou gaarne een Curaçaose Commissie willen zien verrijzen, om in navolging van Aruba, geld te collecteren op het eiland Curaçao, teneinde een flinke som te kunnen overdragen naar New York, alwaar de hoofdcentrale gevestigd is van de „Russian War Relief Fund".

HANDELSBESPREKINGEN OP ARUBA.

In de Raadzaal te Aruba werd door de Heren Richard Cattlet van de Leenen Pacht-wet Administratie en Henri Wolff van de Nederlandse Inkoopcentrale met de Arubaanse sub-commissie van de In-Cu en de Advies-commissie voor handelsaangelegenheden op Maandagmiddag een vergadering belegd.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 18 N[ov.]

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop 832, Emmastad 75A.

Shipping & Supplies: Hr. De R[...] tel. 417, Emmastad 33A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De [...]ye, tel. 724, Emmastad 133A.

Dok Afdeling: Hr. J. v.d. Veen 431, Alexanderlaan 9 en Hr. Egg[...] van Nassaulaan 1.

Sportclub „Asiento": Voetba[l] Heden, Woensdag, om 16.30 uur [...]cies een vriendschappelijk weds[trijd] Asiento — Nederlands oorlogss[...] Terrein Rio Canario.

Sportclub „Asiento": As. Vrij[dag]middag worden alle junioren, die [...]ben meegedaan aan athletiekoef[...] of wandelmarsen verwacht op het [...]we terrein te Rio Canario. Het li[...] de bedoeling om dan allen geza[...] lijk eens de handen uit de mouw[en] steken en de springbak te m[aken] waaraan wij al zo lang behoefte [heb]ben. Van iederen flinken jongen [wordt] verwacht, dat hij om 16.15 aanwe[zig is] met een goede dosis werklust. Junioren kunnen dus Vrijdag as. [...] zien, dat het hun ook wat waard [is] in de gelegenheid te stellen te sport[en].

Particuliere telegrammen: In [ver]band met nieuwe censuur-bepali[ngen] kunnen in het vervolg particulier[e te]legrammen slechts dan ter verzen[ding] worden aangenomen; indien zij in [...]voud en getypt of in blokletters [ge]schreven worden aangeboden. [...]aan zal strict de hand worden ge[hou]den.

BLIJDE GEBEURTENIS IN PRINSELIJK GEZIN.

Het Bestuur van de Sociëteit [...] Kwartier schrijft:

Naar aanleiding van bovenge[melde] de gebeurtenis heeft het Bestuur [der] Sociëteit Groot Kwartier gemeen[d] niet ongemerkt voorbij te mogen [laten] gaan, maar op dit kleine stukje Nederlandse grond een feest te [...]ren voor jong en oud, dat kli[...] een klok en wel voor alle Nederl[andse] Contract Arbeiders van de C.P[.I.M.] en Combinatie Pletterij Nederho[ut en] hun kinderen.

Een commissie heeft zich bereid [ver]klaard, alle voorbereidingen te [...] om dit feest zo goed mogelijk te [doen] slagen. Het Bestuur dezer com[missie] is als volgt samengesteld: W. [...]berg, voorzitter; M. van Hoek, [pen]ningmeester G. J. v.d. Wijden, [...] Kwartier 34, secretaris; H. J. Lo[...] M. B. Lanser, I. Vos, commissar[issen].

Bij bovenstaande Heren kunt [men] gewenste inlichtingen krijgen, [be]treffende de feestviering, welke [...] tweer half Januari zal plaats heb[ben].